

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 stycznia 2018 roku, przyznał S. B. prawo do emerytury od 1 stycznia 2018 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 57.569,63 zł;
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 70.285,93 zł;
- kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji wyniosła 29.073,35 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 214,10 miesięcy;

Wyliczona kwota emerytury wyniosła 732,97 zł miesięcznie. Jednocześnie wskazano, że emerytura nie została podwyższona do kwoty najniższej emerytury, ponieważ wnioskodawca nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy nie zaliczono okresów pozostawania duchownym przed 31 sierpnia 1998 roku, ponieważ od 1 lipca 1989 roku brak jest zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego.

(decyzja – k. 54 – 55 akta ZUS)

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca S. B. w dniu 16 kwietnia 2018 roku wnosząc o jej zmianę oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie jako stażu pracy:

- okresu pozostawania duchownym przed 31 sierpnia 1997 roku, tj. począwszy od ukończenia Seminarium Duchownego w 1979 roku przez okres wykonywania pracy w charakterze wikariusza do sierpnia 1986 roku, okres uczestnictwa w misyjnym kursie przygotowawczym w Centrum Formacji Misyjnej w W. w okresie od września 1986 roku do czerwca 1987 roku oraz okres pełnienia pracy misyjnej w Argentynie od 31 grudnia 1987 roku do 10 lipca 1997 roku.
- stażu pracy w gospodarstwie rolnym ojca ubezpieczonego A. B. w D., począwszy od ukończenia 16 roku życia, tj. od 4 maja 1968 roku do czasu pójścia do Seminarium Duchownego, tj. do 1 września 1972 roku.

(odwołanie – k. 3 – 5)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 maja 2018 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację tożsamą jak w zaskarżonych decyzjach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 13 – 14)

W piśmie procesowym z dnia 5 grudnia 2018 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przeliczenie hipotetyczne świadczenia S. B. z uwzględnieniem całego okresu ubezpieczenia, tj. od 28 października 1972 roku do 16 października 1974 roku (zasadnicza służba wojskowa) i od 18 czerwca 1978 roku do 31 grudnia 1998 roku oraz wskaźnika wysokości

podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwzględnieniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu RP – 7.

(pismo procesowe – k. 55)

Na rozprawie w dniu 8 stycznia 2019 roku pełnomocnik organu rentowego oświadczył, że druk RP – 7 nie powinien być brany pod uwagę, gdyż w tym okresie wnioskodawca nie powinien płacić składek, ponieważ był z nich zwolniony.

(stanowisko strony – e – protokół rozprawy z dnia 8 stycznia 2019 roku – 00:01:59 – 00:05:19 – k. 77, płyta CD)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

S. B. urodził się (...).

(bezsporne)

W dniu 9 stycznia 2018 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę

(wniosek – k. 1 – 3 akta ZUS)

Decyzją z dnia z dnia 21 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, II Oddział w Ł., dokonał ustalenia wysokości kapitału początkowego S. B.,

na dzień 1 stycznia 1999 roku, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887).

Wysokość kapitału początkowego S. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 18.818,36 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 150,29 zł, okresy składkowe

w wymiarze 3 lat, 3 miesięcy i 3 dni, tj. 39 miesięcy. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego 28,56 %.

(decyzja – akta ZUS dot. kapitału początkowego)

Decyzją z dnia 22 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, II Oddział

w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 stycznia 2018 roku, przyznał S. B. prawo do emerytury od 1 stycznia 2018 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 57.569,63 zł;

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 70.285,93 zł;

- kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji wynosi 29.073,35 zł;

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 214,10 miesięcy;

Wyliczona kwota emerytury wyniosła 732,97 zł miesięcznie.

(decyzja – k. 54 – 55 akta ZUS)

S. B. w okresie od 1 września 1972 roku do 20 maja 1979 roku był alumnem Wyższego Seminarium Duchownego w Ł..

W okresie od 28 października 1972 roku do 16 października 1974 roku wnioskodawca odbywał służbę wojskową.

(zaświadczenie – k. 5 akta ZUS, zaświadczenie – k. 6 akta ZUS, kserokopia książeczki wojskowej – k. 11 – 12 akta ZUS, niesporne)

W dniu 18 czerwca 1978 roku S. B. przyjął święcenia kapłańskie w stopniu diakona, a dnia 20 maja 1979 roku otrzymał święcenia kapłańskie w stopniu prezbitera.

(zaświadczenie – k. 6 akta ZUS, niesporne)

Wnioskodawca w okresie 21 maja 1979 roku do 30 sierpnia 1986 roku pełnił posługę kapłańską.

(zaświadczenie – k. 6 akta ZUS, niesporne)

S. B. w okresie od 30 sierpnia 1986 roku do 30 maja 1987 roku uczestniczył w misyjnym kursie przygotowawczym w Centrum Formacji Misyjnej w W..

(zaświadczenie – k. 6 akta ZUS, zaświadczenie – k. 10, dekret – k. 8 akta ZUS, niesporne)

W okresie od 1 czerwca 1986 roku do 31 sierpnia 1997 roku wnioskodawca wypełniał obowiązki kapłańskie w diecezji A., prowincji S. E. w Argentynie i był zatrudniony jako misjonarz w Argentynie.

W okresie tym uzyskał wynagrodzenie w wysokości:

- 180.300,00 zł w 1989 roku;
- 2.648.000,00 zł w 1990 roku;
- 7.365.000,00 zł w 1991 roku;
- 13.050.000,00 zł w 1992 roku;
- 19.200.000,00 zł w 1993 roku;
- 25.800.000,00 zł w 1994 roku;
- 3.420,00 zł w 1995 roku;
- 4.245,00 zł w 1996 roku;
- 3.321,00 zł w 1997 roku.

(zaświadczenie – k. 6 akta ZUS, zaświadczenie – k. 12, zaświadczenie – k. 11, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 27)

S. B. został zarejestrowany do ubezpieczeń społecznych jako osoba duchowna od 1 września 1997 roku.

(potwierdzenie ubezpieczenia – k. 28 akta ZUS)

W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2018 roku organ rentowy poinformował, że w związku z zobowiązaniem Sądu Okręgowego z dnia 7 grudnia 2018 roku dokonał hipotetycznego przeliczenia świadczenia S. B. przy uwzględnieniu całego okresu ubezpieczenia, tj. od 28 października 1972 roku do 16 października 1974 roku (zasadnicza służba wojskowa) i od 18 czerwca 1978 roku do 31 grudnia 1998 roku oraz wskaźnika wysokości

podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwzględnieniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu RP – 7.

Na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił 22 lata, 6 miesięcy i 3 dni okresów składkowych. Wskaźnik wysokości podstawy kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku wyniósł 36,99 %, a kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku 73.745,65 zł.

W wyniku hipotetycznego przeliczenia kapitału początkowego emerytura od 1 stycznia 2018 roku wynosi 1.691,18 zł, natomiast od 1 marca 2018 roku 1.741,58 zł.

(pismo procesowe z załącznikami – k. 61 – 67)

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego oraz dokumentację przedłożoną w toku procesu przez wnioskodawcę. Wiarygodność przedłożonej w sprawie dokumentacji nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy uznał za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie. Stan faktyczny w sprawie jest niesporny między stronami, organ rentowy nie kwestionował okresów pobierania nauki przez wnioskodawcę w Seminarium Duchownym, posługi kapłańskiej oraz działalności misyjnej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2018 roku, nr 1270) kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Ponadto, jak stanowi art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy okresami składkowymi są zaliczone do okresów ubezpieczenia społecznego duchownych:

- a) okresy pozostawania duchownymi przed dniem 1 lipca 1989 roku, pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za cały okres podlegania temu ubezpieczeniu,
- b) okresy przebywania duchownych na misjach oraz okresy prowadzenia przez duchownych działalności duszpasterskiej wśród Polonii, przypadające po dniu 14 listopada 1991 roku, do dnia wejścia w życie ustawy.

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 16 za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczenia społecznego duchownych na obszarze Państwa Polskiego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. nr 29, poz. 156) za okres ubezpieczenia uważa się miesiące kalendarzowe, za które ubezpieczony opłacił składki na ubezpieczenie lub w których nastąpiło zwolnienie od opłacania składek. Ponadto, zgodnie z ust. 2 do okresów ubezpieczenia zalicza się okresy:

- 1) okresy pozostawania duchownymi przez osoby określone w art. 1 ust. 2 i art. 2 przed dniem wejścia ustawy w życie, potwierdzone przez właściwe władze diecezjalne lub zakonne, pod warunkiem opłacania składek za cały okres podlegania obowiązkowi ubezpieczenia;
- 2) zatrudnienia, równorzędne z okresami zatrudnienia i zaliczane do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin;
- 3) prowadzenia przez duchownych działalności duszpasterskiej wśród Polonii;
- 4) przebywania duchownych na misjach.

Jak stanowi art. 1 ust. 2 obowiązkowi ubezpieczenia, określonego ustawą, podlegają duchowni Kościoła (...) oraz innych kościołów i związków wyznaniowych. Ponadto, zgodnie z art. 2 ust. 1 obowiązkowi ubezpieczenia nie podlegają alumni seminariów duchownych oraz nowicjusze, postulanci i junioryści zakonów męskich i żeńskich.

Tym samym, powyższa ustawa o ubezpieczeniu społecznym duchownych wprowadziła z dniem 1 lipca 1989 roku obowiązkowe ubezpieczenie społeczne duchownych z zastrzeżeniem, że do okresów ubezpieczenia duchownych zalicza się również okresy sprzed wejścia w życie ustawy.

Podkreślenia wymaga również okoliczność, że w myśl art. 30 ust. 4 ustawy zwolnienie z opłacania składek na ubezpieczenie następuje za okresy prowadzenia przez duchownych działalności duszpasterskiej wśród Polonii, przebywania na misjach oraz pobierania przez duchownych zasiłku chorobowego, jeżeli okres ten obejmował co najmniej 30 kolejnych dni kalendarzowych.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że przed dniem wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym duchownych wnioskodawca od 18 czerwca 1978 roku przyjął święcenia kapłańskie w stopniu diakona i do 30 sierpnia 1986 roku pełnił posługę kapłańską. Natomiast od 30 sierpnia 1986 roku do 30 maja 1987 roku uczestniczył

w misyjnym kursie przygotowawczym w Centrum Formacji Misyjnej w W., zaś od 1 czerwca 1986 roku do 31 sierpnia 1997 roku wnioskodawca wypełniał obowiązki kapłańskie w diecezji A., prowincji S. E. w Argentynie i był zatrudniony jako misjonarz. Tym samym, zgodnie z dyspozycją art. 30 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym duchownych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy S. B. był zwolniony z opłacania składek ze względu na przebywanie na misji w Argentynie.

Wskazać należy, że składkowe okresy ubezpieczenia duchownych, w których byli oni ustawowo zwolnieni z obowiązku opłacania składek na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy przypadające do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustaleniu wartości kapitału początkowego należało traktować jak okresy, za które zostały opłacone składki, zgodnie

z art. 173 ust. w związku z art. 174 ust. 2 tej ustawy (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 16 maja 2006 r. III UK 21/06, Legalis nr 83535). Ponadto, sformułowanie „cały okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu duchownych”, zawarte w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, należy rozumieć jako miesiące pracy duchownego, przypadające po 1 lipca 1989 roku, za które ubezpieczony opłacił należne składki lub za które był zwolniony z obowiązku ich płacenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 roku, III AUa 249/16).

W konsekwencji, cały okres przebywania na misji w Argentynie, tj. okres od 1 czerwca 1986 roku do 31 sierpnia 1997 roku, należy zaliczyć jako okres składkowy, gdyż przed dniem wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym duchownych jak również po dniu jej wejścia w życie okres ten jest zwolniony z obowiązku opłacania składek. Tym samym, również okres zwolnienia z opłacania składek należy traktować jak okresy, za które opłacono składki.

Ponadto, okres od momentu uzyskania święceń kapłańskich w stopniu diakona, tj. od 18 czerwca 1978 roku, do zakończenia kursu misyjnego, tj. do 30 maja 1987 roku, również traktować należy jako okresy składkowe. Zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 1 okresy pozostawania duchownymi przez osoby określone w art. 1 ust. 2 i art. 2 przed dniem wejścia ustawy w życie, potwierdzone przez właściwe władze diecezjalne lub zakonne, pod warunkiem opłacania składek za cały okres podlegania obowiązkowi ubezpieczenia. W przedmiotowej sprawie powyższy warunek został spełniony, gdyż po dniu wejścia w życie ustawy wnioskodawca był zwolniony z obowiązku opłacania składek, jednakże okres ten traktowany jak okres składkowy. Natomiast po powrocie z misji w Argentynie S. B. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych.

Wskazać również należy, że z tytułu przebywania na misji w Argentynie wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie, którego wysokość została wyszczególniona

w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 30 kwietnia 2018 roku. W toku sprawy organ rentowy podnosił, że (...) nie miała podstaw do wydania niniejszego dokumentu, skoro przedmiotowy okres był zwolniony z obowiązku opłacania składek. Mając jednak na względzie, że niniejsze zaświadczenie stanowi dowód na rzeczywistą wysokość otrzymywanego wynagrodzenia w okresie przebywania na misji to brak jest podstaw, aby dowód z dokumentu uznać za nieprzydatny oraz nieistotny.

W konsekwencji, organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia, w którym przyjęto wartości wskazane w przedmiotowym zaświadczeniu, którego to wnioskodawca nie kwestionował

Ponadto, zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, jak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając

zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6).

Wnioskodawca wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu świadczenia emerytalnego wynagrodzeń uzyskiwanych w okresie od 18 czerwca 1978 roku, tj. od dnia uzyskania święceń kapłańskich w stopniu diakona, do dnia 31 grudnia 1998 roku, z uwzględnieniem okresu przebywania na misji w Argentynie, tj. od 1 czerwca 1986 roku do 31 sierpnia 1997 roku.

Dlatego, w niniejszej sprawie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej z okresem pracy wnioskodawcy w spornym okresie oraz przyjął także wysokość uzyskiwanego wynagrodzenia w okresie przebywania na misji w Argentynie na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionemu przez (...).

W odniesieniu do drugiego spornego okresu, tj. okresu odbywania służby wojskowej od 28 października 1972 roku do 16 października 1974 wskazać należy, że podlega również zaliczeniu do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury. Stanowi o tym art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby jest okresem składkowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi zobowiązał organ rentowy do dokonania hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego przy uwzględnieniu całego okresu ubezpieczenia, tj. od 28 października 1972 roku do 16 października 1974 roku (zasadnicza służba wojskowa) i od 18 czerwca 1978 roku do 31 grudnia 1998 roku oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwzględnieniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu RP – 7. Tym samym, na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił 22 lata, 6 miesięcy i 3 dni okresów składkowych. Wskaźnik wysokości podstawy kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku wyniósł 36,99 %, a kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku 73.745,65 zł.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k. p. c, w punkcie pierwszym sentencji wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przeliczył emeryturę wnioskodawcy S. B. w uwzględnieniem wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 73.754,65 zł oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 36,99 %.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął w punkcie drugim sentencji wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k. p. c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1800)

i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz S. B. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

K. J.